

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 10202 af 06/11/2004 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-34-04 om hjælpemiddel - genopsætning - hørehandicap - flytning til ny bolig

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500193-04

Ankestyrelsens principafgørelse C-34-04 om hjælpemiddel - genopsætning - hørehandicap - flytning til ny bolig

Resume:

Der var hjemmel i servicelovens hjælpemiddelbestemmelse til at yde støtte til genopsætning af tidligere bevilgede høretekniske hjælpemidler til en hørehandicappet mand i forbindelse med flytning til ny bolig.

Ankestyrelsen fandt således, at de tidligere bevilgede høretekniske hjælpemidler var nødvendige for, at manden kunne føre en så normal tilværelse som muligt, og udgiften til genopsætning efter flytning fandtes at være en følge af mandens nedsatte hørelse. Udgiften til genopsætning relaterede sig således til kompensation for et handicap.

Ankestyrelsen noterede sig det oplyste om årsagen til mandens flytning, som var, at han og ægtefællen ikke havde kræfter til at holde den tidligere bolig i orden.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004 - § 1, stk. 2, § 97, stk. 1 og § 97

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 112, stk. 1, nr. 1 og nr. 2 og § 112, stk. 6

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 52 af 5. marts 1998 om støtte til hjælpemidler, biler, boligindretning m.v. (Lov om social service) - pkt. 9

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om et ægtepar, hvor både mand og hustru var hørehæmmede og benyttede høreapparat. I forbindelse med flytning til anden bolig søgte manden kommunen om hjælp til genopsætning af tidligere bevilget teleslynge og øvrige høretekniske hjælpemidler. Det var oplyst, at manden og ægtefællen havde valgt at flytte til en handicapvenlig andelsbolig, fordi de ikke havde kræfter til at holde deres tidligere store upraktiske hus med have i orden. Det var videre oplyst, at uden de tidligere bevilgede høretekniske hjælpemidler i den nye bolig var manden og ægtefællen ikke længere i stand til at følge med i radio og TV eller tale med familie og venner i telefonen.

Kommunen meddelte afslag på mandens ansøgning, idet der ikke i servicelovens § 97 var lovhjemmel til at yde hjælp til genopsætning af høretekniske hjælpemidler ved flytning. Hjælpemidlerne var opsat i forbindelse med bevilling, men kommunen afholdt ikke eventuelle udgifter, der måtte være i forbindelse med flytning af hjælpemidlerne.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse og fandt manden berettiget til den ansøgte hjælp. Nævnet var således uenig med kommunen i, at der ikke skulle være lovhjemmel til at yde støtte til genopsætning af høretekniske hjælpemidler i forbindelse med mandens flytning til ny bolig. Nævnet fandt, at kommunens afgørelse var forkert i forhold til formålet med servicelovens § 1, stk. 2, og reglerne om hjælpemidler i § 97 samt tilhørende vejledning om støtte til bl.a. hjælpemidler.

Nævnet begrundede sin afgørelse med, at der ikke var hjemmel til at afvise at yde hjælp til indretning af ny bolig med den af kommunen anførte begrundelse. Nævnet lagde herved til grund, at manden var bevilget forskellige høretekniske hjælpemidler, hvorved han var omfattet af personkredsen i servicelovens § 97.

Nævnet henviste til ordlyden af servicelovens § 97, stk. 1, nr. 1-2, og til formålsbestemmelsen i § 1, stk. 2. Nævnet fandt herefter, at mandens høretekniske hjælpemidler var nødvendige, for at han kunne føre en så normal tilværelse som muligt, hvilket også var intentionen i servicelovens regler om hjælpemidler.

Nævnet fandt endvidere, at udgiften til genopsætning var en følge af mandens nedsatte hørelse. Der var således tale om at kompensere for et handicap. Om kompensationsprincippet var det i vejledningen om støtte til bl.a. hjælpemidler bl.a. anført, at et centralt princip var, at personer med nedsat funktionsevne i videst muligt omfang blev kompenseret for følgerne af deres nedsatte funktionsevne, og udgangspunktet var, at der skulle ske compensation for væsentlige merudgifter ved forsørgelsen som følge af den nedsatte funktionsevne.

Nævnet inddrog endelig ved vurderingen af sagen SM 0-157-96.

Nævnet havde i øvrigt bemærket sig oplysningerne om, at manden og ægtefællen tidligere boede i et stort upraktisk hus med have, som de ikke havde kræfter til at holde i orden, og at ægteparret derfor havde købt en handicapvenlig andelsbolig.

I kommunens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at kommunen ønskede en principiel afklaring af, hvorvidt der i servicelovens § 97 var lovhjemmel til at yde hjælp til genopsætning af høretekniske hjælpemidler. Alle vidste, at der var udgifter forbundet med flytning til anden bolig, f.eks. til flyttebil, flyttemænd og installation af tekniske apparater. Udgifterne blev naturligt forøgede, såfremt man ikke selv formåede at foretage dette, men skulle have fagfolk til at gøre arbejdet.

Kommunen mente ikke, at det var kommunens forpligtelse at dække udgifter, der var opstået på grund af en flytning, ej heller hvis det drejede sig om geninstallation af hjælpemidler, som en borger havde fået bevilget af kommunen. Hvis en borger valgte at skifte bolig, var dette borgerens valg, og udgiften til geninstallation af hjælpemidler var således også borgerens udgift, som var forbundet med en flytning.

Kommunen anførte endelig, at man havde været i kontakt med forhandlere af høretekniske hjælpemidler, og kommunen var af den opfattelse, at geninstallationen nødvendigvis burde foretages af fagfolk, men kommunen mente ikke, at der var forskel på udgiften til dette frem for andre tekniske apparater. Hvis kommunen skulle dække udgifter til genopsætning, vurderede man, at borgere med tekniske hjælpemidler blev stillet væsentligt bedre end andre borgere i samfundet, som også havde udgifter forbundet med en flytning.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt der efter serviceloven kunne ydes hjælp til genopsætning af høretekniske hjælpemidler, som tidligere var bevilget efter servicelovens § 97, i forbindelse med flytning til anden bolig.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at manden var berettiget til støtte efter servicelovens hjælpemiddelregler til genopsætning af høretekniske hjælpemidler i forbindelse med flytning til ny bolig.

Begrundelsen for afgørelsen var, at der i servicelovens hjælpemiddelbestemmelse fandtes at være hjemmel til at yde støtte til den omhandlede genopsætning.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at manden var omfattet af personkredsen i servicelovens hjælpemiddelbestemmelse. Han var således tidligere bevilget diverse høretekniske hjælpemidler efter denne bestemmelse, og bevillingen inkluderede montering af hjælpemidlerne i den tidligere bolig.

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at formålet med hjælp efter serviceloven var at fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten. Herudover fulgte det af kompensationsprincippet, at personer med nedsat funktionsevne i videst muligt omfang skulle kompenseres for følgerne af den nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen fandt herefter, at de høretekniske hjælpemidler, som manden var bevilget, var nødvendige for, at han kunne føre en så normal tilværelse som muligt. Ankestyrelsen fandt endvidere, at udgiften til genopsætning af de høretekniske hjælpemidler efter flytning var en følge af mandens nedsatte hørelse. Udgiften til genopsætning relaterede sig således til kompensation for et handicap.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at manden og hans ægtefælle ifølge det i sagen oplyste uden genopsætning af de høretekniske hjælpemidler i den nye bolig ikke længere ville være i stand til at følge med i radio og TV eller tale med familie og venner i telefonen. Overordnet ville deres mulighed for at føre et liv på lige fod med andre borgere og deres daglige livskvalitet blive forværret.

Ankestyrelsen noterede sig ved afgørelsen det oplyste om årsagen til mandens flytning. Tidligere havde han og ægtefællen således boet i et stort upraktisk hus med have, som de ikke havde kræfter til at holde i orden, hvorfor de havde købt en handicapvenlig andelsbolig.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.